

Formålet med de initiativer, vi har sat i gang i Kulturministeriet, er først og fremmest at understøtte den debat, som vi også har haft her i dag, om hvad det er for værdier og omgangsformer, vi danskere og de fremmede som kommer hertil, vil bygge videre på, og hvilke nye vi eventuelt ønsker, der skal komme til. Lad mig i den sammenhæng understrege vigtigheden af åbenhed. Den største trussel mod et lands kultur er, at landet lukker sig om sig selv.

Lige så dumt er det selvfølgelig at lukke fuldstændig op og bilde sig selv og hinanden ind, at alt er lige godt. Man kan sige det på den måde, at det er afgørende med en tænksom åbenhed, en reflekteret åbenhed, hvor vi alle sammen er med til at vurdere: Hvad er der i det nye, som vi godt kan bruge, og hvad vil vi helst undvære. Lukkethed og snæversyn er en alvorlig trussel mod vores kultur, men så sandelig også mod den økonomiske vækst, som igen er forudsætningen for vores velfærd. Vi kan ikke bare stå af internationaliseringsbølgen. Vi kan ikke bare lukke verden ude. Vi er dybt afhængige af vores omverden og borgernes evne til at tage verden til sig. Derfor er det så ærgerligt, at det danske samfund er ved at blive splittet op i et »de« og et »vi«, i et »dem« og et »os«. I stedet for at tage de fremmede til os og omvendt, oplever vi desværre en tendens til ghettoisering. Og for mig er ghettoisering et meget, meget større problem end islamisering.

Spørgsmålet er: Hvad gør vi ved ghettoisering? Hvad kan vi gøre for at sikre brobygningen i samfundet? Brobygningen mellem de forskellige kulturer. Hvordan sikrer vi større sammenhængskraft? Hvordan sikrer vi, at alle, der bor i Danmark, har et minimum af fælles referenceramme, sådan som også nogle af ordførerne har været inde på. Og hvordan sikrer vi samtidig, at der er plads til forskelligheden? At vi ikke alle sammen skal ligne vikinger for at være rigtige danskere.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi bliver bedre til at gå praktisk til værks i stedet for at puste problemerne op. For selvfølgelig bliver jeg også vred og forarget, når jeg hører om den lille muslimske pige, som må gå rundt i våde underbukser, fordi hun ikke kan og må bade nøgen. Hvorfor har hendes forældre ikke givet hende skiftetøj med, eller hvorfor fik hun ikke lov til at bade i lærerens baderum eller lidt før de andre børn eller . . . , og man kunne fortsætte.

Desuden drejer det her sig måske mere end noget andet om, at vi bliver bedre til at tale

sammen. Vi må komme de unge og de mennesker i møde, som kommer i klemme i kulturmødet. Vi må hjælpe de fremmede med at indrette sig på de nye vilkår. Vi må ikke vende dem ryggen.

Samtidig må vi erkende, at kulturmødet giver problemer. Og til de ordførere, der i dag har sagt, at regeringen ikke vil have dialogen, så er det her i hvert fald fra regeringens side et forsøg på at lægge op til en dialog. Og det forslag til vedtagelse, der er lagt frem fra regeringspartierne, er en bekræftelse på, at regeringen ønsker denne dialog. Og vi ønsker mange bidrag til løsningerne, for der er ikke nogen, der sidder inde med løsningen.

Jeg har i dag fremlagt en række forskellige initiativer, som kan bidrage til dialogen og til det positive kulturmøde. Nyttigt ville det selvfølgelig også være, hvis mange partier, herunder også gerne Dansk Folkeparti, slutter stærkt op om kulturpolitikken, støtten til den skabende kunst og til de institutioner, som er med til at værne om kulturarven, hvilket hr. Søren Hansen også var inde på i sit indlæg.

Lad os – for at bruge fru Margrete Aukens opfordring – bruge den kommende tid til at tale os op til hinanden snarere end at tale os fra hinanden.

Peter Skaarup (DF):

For 15 år siden var det sådan i Danmark, at da diskuterede vi ikke danskhed. Da var det ikke på den politiske dagsorden. Da var der ikke nogen, der talte om det. Nu diskuterer vi det nok som aldrig før, og det synes vi i Dansk Folkeparti i virkeligheden er et sygdomstegn, for det er kun i de perioder, hvor danskheden, det at være dansk, er truet, at man diskuterer det.

Det er lidt ligesom at trække vejret. For 15 år siden diskuterede man ikke, om man skulle trække vejret eller ej. Det gør man heller ikke i dag, medmindre man har vejtrækningsproblemer. Det er en helt naturlig ting at trække vejret. Ligesådan er det en helt naturlig ting, at vi, der bor her i landet, er danske, føler os danske. Det er det, som jeg ikke rigtig synes regeringen vil indse.

Det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringen og støttet af SF, CD og Enhedslisten, opfordrer regeringen til at arbejde for, at debatten om kulturmødet i det danske samfund fortsætter. Det burde dog være en selvfølge, at enhver debat var af det gode, og at man ikke skulle beskyldte andre partier for f.eks. ikke at være